

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΑΡΘΡΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ	ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ	ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ
Ἐνταῦθα ἐτησίᾳ Φράγ. 12.	παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.	Διὰ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα ἐγγένει τὸν στίχον λεπτὰ 20.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησίᾳ » 14.		Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπὴν.
Διὰ τὰ δημόσ. ἔ. δημοτ. γραφεῖα » 20.	ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ	
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτησ. » 16.	ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΛΟΣ.	

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἡ Πύλη ἀπέστειλε πρὸ μικροῦ εἰς Αἴγυπτον δύο ἐπιτρόπους, τὸν Ἀλῆ Φουὰτ καὶ Ἀλῆ Νιζαμί πασᾶν, ἵνα διενεργήσωσιν ἀνάκρισιν τῶν αὐτόθι συμβάντων. Ἐπειδὴ ἡ ἀποστολὴ τῶν δύο πασάδων διήγειρεν ὑπονοίας παρὰ τισι τῶν μεγάλων δυνάμεων, ἡ Πύλη ἔσπευσε νὰ δώσῃ δικασφάσεις, δηλώσασα ὅτι δὲν βουλεύεται κατ' οὐδένα τρόπον νὰ ἐπεμβῆ εἰς τὰ τῆς Αἰγύπτου, ἀλλὰ θέλει μόνον νὰ ἔλθῃ εἰς συνεννόησιν πρὸς τὸν Κεδίβην περὶ τῆς ἐξασφαλίσεως τῆς ἡσυχίας ἐν Αἰγύπτῳ. Οὐδὲν ἤττον ὁ ἀγγλικὸς καὶ ὁ γαλλικὸς τύπος ἀποδοκιμάζουσι τὴν παρέμβασιν τῆς Πύλης ὡς ἄσκοπον, ἐνδεχομένην δὲ νὰ προκαλέσῃ νέα ἐπεισόδια. Δὲν ἐξέλιπεν εἰσέτι ὁ φόβος ὅτι τὸ αἰγυπτιακὸν ζήτημα δύναται νὰ γίνῃ παρὰ τὸν σπουδαίων πολιτικῶν περιπλοκῶν. Ἡ ἐπίσημος Ἀἰγυπτιακὸς Πητροπούλεως λέγει ὅτι ἡ συνεννόησις τῶν μεγάλων δυνάμεων θὰ ἀποσοβῆσῃ τὸν ἐξ Αἰγύπτου κίνδυνον, ἀποδοκιμάζει δὲ πάλιν ἐμφαντικῶς τὸ σχέδιον τοῦ αΧρόνου. Κατὰ τὴν παρατήρησιν βιενναίας τινὸς ἐφημερίδος, αἱ δηλώσεις τοῦ ἐπισήμου ὀργάνου τῆς βίωσις κυβερνήσεως δὲν εἶναι εἰλικρινεῖς, ἐμφαίνουσι δὲ ἀπ' ἐναντίας ὅτι ἡ συνεννόησις Γλάδστωνος καὶ Ἰγνάτιεφ δὲν εἶναι δυσκατόρθωτος.

Ὁ ἐν Βιέννῃ αΝέος Ἐλευθερος Τύπος ἐποίησε κατ' αὐτὰς τὴν παράδοξον ἀνακάλυψιν ὅτι τὸ περὶ διαμερισμοῦ τῆς Τουρκίας πολυβόλητον ἄρθρον τοῦ αΧρόνου ὑπηρετήθη ἤδη ἐν ὑπὸ τοῦ Γλάδστωνος. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Βίσμαρκ ἐπέδοκίμασεν αὐτὸ, ὑποπτέει ὁ αΝέος Ἐλευθ. Τύπος ὅτι τὸ σχέδιον ἐκεῖνο θὰ πραγματοποιηθῆ προσεχῶς. Οὐδὲν ἤττον ὅμως, ἡ βιενναία ἐφημερίς διστάζει εἰσέτι νὰ πιστεῦσῃ ὅτι ὁ γερμανὸς ἀρχιγραμματεὺς ἀνέριψε τοιαύτην τινὰ γνώμην περὶ Ἀνατολῆς, ἐκφράζει δὲ τὴν ὑπόνοιαν μήπως ὑπολαβῆται ἐν τῷ σχεδίῳ τούτῳ βίωσις τις βίωσις πρὸς βλάβην τῆς Αὐστρίας.

Κατὰ τὰς ἀγγλικὰς ἐφημερίδας, ἡ κυβέρνησις μελετᾷ νὰ ἀποστείλῃ εἰς Κύπρον ἀνακριτικὴν ἐπιτροπὴν ἵνα ἐξετάσῃ τὰ παράπονα τῶν νησιωτῶν. Τὰς κατὰ τοῦ Ἀρμοστοῦ καὶ ἐν γένει κατ' ὅλης τῆς διοικήσεως αἰτιάσεις τῶν Κυπρίων πολλοὶ τῶν Ἀγγλων ὑπολαμβάνουσι δικαίας ἅμα καὶ ἐλλόγους. Ἡ διοίκησις, κράμα ἀγγλικῶν καὶ τουρκικῶν νόμων, δὲν νὰ βελτιωθῆ διὰ προσφόρων μεταρρυθμίσεων ἀμφιβάλλεται ὅμως ἀν' ὁ σὶρ Βιδωλφ, ὁ διὰ τῶν ἀπερισκέπτων καὶ μεροληπτικῶν ἐκθέσεων του ἐξεγείρας τὴν ἀγανάκτησιν καὶ

τὸ ἐθνικὸν αἶσθημα τῶν Κυπρίων, εἶναι ὁ κατάλληλος ἀνὴρ, ὁ δυνάμενος νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὴν ἀπαιτουμένην διαχειριστικὴν μεταρρυθμίσειν. Ὁ Ἀρμοστὴς ἔχει ἐν Λονδίῳ ἰσχυροὺς φίλους καὶ προστάτας· ἀλλὰ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς «Κυανῆς Βίβλου» τοσοῦτον ἐγαλαρώθη ἡ ἠθικὴ θέσις τοῦ σὶρ Βιδωλφ, ὥστε ἀδύνατον νὰ παραμείνῃ ἐν Κύπρῳ ἐπὶ μακρὸν ἐτι χρόνον.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 26/7 Ὀκτωβρίου. — Ὁ «Χρόνος» ἀπαντῶν εἰς τὰς ἐπικρίσεις τοῦ περὶ διαμερισμοῦ τῆς Ἀνατολῆς ἄρθρου του, παρατηρεῖ ὅτι τινὰ μὲν τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ ὑποδειχθέντων ἐγένοντο ἤδη, τινὰ δὲ εἶναι ἐν τῷ γίνεσθαι καὶ ὅτι πολλὸς δὲν θὰ παρέλθῃ χρόνος, καὶ θὰ συμβῆ σπουδαία ἀλλοίωσις ἐν τῇ διανομῇ τῆς ἐξουσίας καὶ τῆς ἐπιρροῆς κατὰ τὴν Μεσόγειον θάλασσαν. Τὰ συμφέροντα τῆς Ἀγγλίας ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀγούσης εἰς τὴν Ἰνδικὴν δέον νὰ τεθῶσιν ἐν σκέπῃ παντός κινδύνου· ἀλλ' ἡ ἐξασφάλισις τῶν ἀγγλικῶν συμφερόντων ἐν Αἰγύπτῳ οὐδὲν ἔχει κοινὸν πρὸς τὴν πρότασιν περὶ διαμερισμοῦ τῆς Τουρκίας.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 26/7. — Ὁ Γράμβιλ ἐμήνυσεν εἰς Κωνσταντινούπολιν ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις δὲν ἐγκρίνει τὴν ἀποστολὴν τούρκων ἐπιτρόπων εἰς Αἴγυπτον, εἰ καὶ οὐδαμῶς στέργει τὸν περιορισμὸν τῶν κυριαρχικῶν δικαιωμάτων τοῦ Σουλτάνου. Ὁ Γράμβιλ ἀποφαίνεται ὅτι φρονιμώτερον θὰ ἦτο ἐὰν ἡ Πύλη ἀνεκάλει τοὺς ἐπιτρόπους.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Γενομένης προχθὲς τῆς κληρώσεως τῶν μετοχῶν τοῦ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει καθιδρύματος τῆς φιλοπτώχου εταιρίας, ἐξήχθησαν οἱ ἐξῆς ἀριθμοί:

174,	371,	136,	212,	786,	18,	536,	58,
275,	111,	657,	634,	505,	741,	445,	443.
506,	137,	772,	254,	619,	222,	270,	232,
508,	159,	396,	535,	481,	215,	9,	724.

— Τὴν παρελθούσαν Τρίτην περὶ τὴν 7ην ὥραν μ. μ. βροχὴ βαρδαία, ὀλίγον διαρκέσασα, ἀλλὰ μετὰ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν μεμιγμένη, ἠπέλει νὰ πλημμυρῆσῃ τὴν νῆσόν μας, ἀλλ' ὁ δυνατὸς ἄνεμος διεσκέδασε τὰ νέφη ἀφοῦ πρῶτον φοβερὸς κεραινὸς ἐνεκήψας κατετρόμαξε τοὺς κατοίκους. Εὐτυχῶς οὐδὲν ἀπευκαταῖον συνέβη ἐκ τῆς πτώσεως τοῦ κεραινοῦ. Μόνον δὲ κατὰ τὴν δυτικὴν τῆς πόλεως ἔκρηκεν ἐμβροχὸν μεν δὲ ἐβλάφη εἰς μύλος, χρησιμεύων πρὸς ἄλειψιν τοῦ

— Κατά τὴν αὐτὴν ἐσπέραν ἐξ ἀπροσεξίας πεσὼν εἰς τὴν κατὰ τὸ ἰχθυοπωλείον παραλίαν ὁ Ἄθνα ἄσιος Σακαλέλας, ἀρτοποιός, ἐκ Κυθωνίων, ἐπνίγη. Τὸν νεκρὸν αὐτοῦ ἀνευροῦσα τὴν ἐπιστάσαν ἡ Ἀστυνομία ἐθαψεν, ἀπὸ ἰατρικῆ αὐτοψίας ἐβεβαίωσεν ὅτι ὁ νεκρός οὐδὲν ἔχνος βίας ἢ ἄλλου ὁμοίου συμπτώματος ἔφερεν ἐπὶ τοῦ σώματός του.

— Ὁ Κυριακὸς Χαντζάρας ὀπιορπώλης, ἑτῶν 30, τὴν πατρίδα Χίος, ἀνευρέθη πρὸ τῆς παραλίας τοῦ καταστήματος Σταύρου Χρυσῶ ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης τὴν 1 ἰσταμένον περιδεδεμένον· τὸν τράχηλον σχοινίου, ἔχον ἐξερτημένον λίθον, ἐξ οὗ καὶ ἐπνίγη. Κατὰ τὰς πληροφορίας, ἃς ἡ Ἀστυνομία ἠδυνήθη νὰ συλλέξῃ, οὗτος ἐπάσχεν ἐκ περιοδικῆς παραφροσύνης, ἣτις, ὡς οἱ γινώσκοντες αὐτὸν λέγουσιν, ὤλησεν αὐτὸν εἰς τὸ παράτολμον τοῦτο τῆς αὐτοκτονίας· εἶδος.

— Φαίνεται πλέον παρὰ βέβαιον ὅτι τὸ πλήρωμα τοῦ καθ' ἐξδομάδα ἐκ Κρήτης καταπλέοντος Ἑλλ. ἀτμοπλοίου, λαθρεμπορεύει εἰς μικρὰς ποσότητας σάπωνα, πετρέλαια, ζαχαροὺς καὶ κηρῶν, πρὸς βλάβην τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ δήμου καὶ αὐτῶν τῶν ἐμπορευομένων. Ἐχομεν πεποιθησθαι ὅτι τὰ ἀξιότιμα μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρίας, εἰς ἃ ἐπισήμως ἐγένετο γνωστὴ ἡ πλημμέλεια αὐτῆ, θὰ τιμωρήσωσιν ἀμειλίκτως ἂν τινα ἀνακαλύψωσι τοῦ λοιποῦ τόσῳ αἰσχροκερδῶς προσβάλλοντα τὴν ὑπόληψιν τῆς Ἑταιρίας.

— Τηλεγραφικῶς ἠγγέλθη, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἀρίκετο εἰς Καστανιὰν τῆ 28 λήξαντος, τῆ δὲ παρελθούσῃ Τετάρτῃ εἰς Καλαμπάκαν. Βίς Τρίκαλα θέλει μεταβῆ ἴσω· τὴν 2 τρέχοντος, ἐὰν μὴ παρακωλυθῇ ὑπὸ τῶν ἐπικρατουσῶν εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα βροχῶν, κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν ὥραν τοῦ ἔτους.

— Τηλεγραφικῶς ἠγγέλθη ὅτι ὁ πρωθυπουργός κ. Κουμουνοῦρος ἀρίκετο τὴν παρελθ. Τρίτην εἰς Λάρισσαν, ὑπεδέχθησαν δ' αὐτὸν ἐκτὸς τῆς πόλεως ὁ δήμαρχος Λάρισσας μετὰ πολλῶν προκρίτων καὶ βέηδων ὀθωμανῶν.

— Καθὰ βεβαιοῦται, γράφουσι τὰ «Ἡμερήσια Νέα», ἐνεκεν ἐλλείψεως χρημάτων ἀπερασίθη, ὅπως ἀπολυθῶσιν ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ἅπαντες οἱ ἐπίστρατοι διαθέσιμοί τε καὶ ἔφεδροι, διατρυομένων μόνων τῶν χωροφυλάκων, πέντε χιλ. ἐθελοντῶν εὐζώνων καὶ τῶν κληρωτῶν τῆς παρελθούσης καὶ ἐνεστῶσης ἀπογραφῆς.

— Κατ' ἀπόφασιν τοῦ γενικοῦ συμβουλίου τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, ὁ τόκος τῶν προεξοφλουμένων παρὰ τῷ κεντρικῷ καταστήματι καὶ τοῖς ἐν Πάτραις καὶ Σύρῳ ὑποκαταστήμασιν ἐμπορικῶν γραμματίων, προσδιωρίσθη εἰς 8 ο/α ἔτησις.

— Σπουδαῖον ἄγγελμα ἐπέμψεν ἡμῖν τὴν παρελθ. Τρίτην ὁ τηλεγράφος. Ὁ ἀρχικαγγελάριος τῆς Αὐστρίας Χάυμερλε ἀπέθανεν αἰφνιδίως ἐκ καρδιακοῦ νοσήματος. Ὁ βαρῶνος Χάυμερλε ἐγένετο πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ ὑπουργός τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Αὐστρίας τῆ 8 ὁκτωβρίου (v) 1879 διαδεχθεὶς τὸν κόμητα Ἀνδράσσου.

— Ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία συμφώνησαν ὅπως συνεργασθῶσιν ἐν τῷ ζητήματι τῆς Αἰγύπτου καὶ ἐγνωστοποίησαν εἰς τὴν Πύλιν, ὅτι οὐδεμίαν ἤθελον ἐπιτρέψαι εἰς αὐτὴν ἐπέμβασιν εἰς τὴν οἰκονομικὴν τῆς Αἰγύπτου διοίκησιν.

— Ἡ χολέρα προσέβαλε καὶ τὸ Σιάμ. Πρῶτον θῆμα αὐτῆς ὑπῆρξεν ὁ Αἰμύλιος Βλασσεντῶν, πρόξενος τῆς Γαλλίας.

Ἀξιότιμη κ. Συντάκτα τῆς «Πανόπης».

Βύραστηθητε παρακαλῶ ν' ἀναδημοσιεύσῃτε εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς «Πανόπης» τὸ ἄρθρον μου ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ ἐν Ἑρμούπολει ἐκ τοῦ Τουρκικοῦ προξενείου σκανδαλον, συνέχεια καὶ ἀπάντησις εἰς τὸν ἐν τῇ «Πανόπῃ» τριάστερον

κ. Μ. Ἀξελόν», δημοσιευθὲν ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 26 λήγοντος τῆς ἀναγεννήσεως εἰς ἀναίρεσιν τῆς διατριβῆς ἐν τῷ ὑμετέρῳ φύλλῳ τῆς 19 ἰδίου, περὶ τῆς παρ' ἐμοῦ ἐπιχειρηθείσης ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως κατὰ τοῦ Γενικοῦ προξένου τῆς Τουρκίας κ. Μ. Ἀξελού.

Ἑρμούπολις, 28 Ἑβρίου 1881.

Δ. Κ. ΒΟΚΟΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Τὸ ἐν Ἑρμούπολει ἐκ τοῦ Τουρκικοῦ Προξενείου σκανδαλον

συνέχεια καὶ ἀπάντησις

εἰς τὸν ἐν τῇ «Πανόπῃ» τριάστερον κ. Μ. Ἀξελόν.

Ὅτε ἐξετυποῦτο τὸ προπαρελθὸν φύλλον ἡμῶν τῆς 12 λήγοντος, εἶχον ἤδη ἀφιχθῆ αἱ παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν ζητηθεῖσαι ὑπουργικαὶ ὁδηγίαι, διὰ τὴν ἐπιχειρηθεῖσαν παρὰ τοῦ δικηγόρου κ. Δ. Κ. Βοκοτοπούλου, ἐνεργούντος ὡς πληρεξουσίου τοῦ κ. Μαριολοπούλου, κατασχέσιν ἐν τῷ Τουρκικῷ προξενίῳ, εἰς πληρωμὴν δραχ. 68.90/00, μὴ ἀναστέλλουσαι τὴν ἐκτέλεσιν, καὶ ὁ κ. Βοκοτόπουλος ἠδύνατο συντρεχουσῶν πλέον τῶν ἀρχῶν νὰ ἐκβιάσῃ τὸ Τουρκικὸν προξενεῖον ἐν ὀνόματι τοῦ Νόμου. Ἀργὰ ἰκανοποιεῖτο οὗτος προβληθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Ἀξελού, χάρις εἰς τὴν ὑπέμετρον εὐαισθησίαν τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἀνέλαβε τὸ κράτος αὐτοῦ καὶ αἱ ἔγγραφαι προξενικαὶ διαμαρτυρήσεις τοῦ κ. Ἀξελού, ἐπικαλουμένου προξενικὰ ἀπαραβίαστα, ἀπερρίθθησαν τυχούσαι τοῦ προσήκοντος προορισμοῦ. Ἐν τούτοις ἡ ἐκβίασις τοῦ προξενεῖου δὲν ἐγένετο παρὰ τοῦ κ. Βοκοτοπούλου, παρακληθέντος πρὸς τοῦτο παρὰ φίλων αὐτῷ προσώπων καὶ ἰδία τοῦ νομορχεύοντος γραμματέως κ. Ἰωαννίδου, κηδομένου τῆς προξενικῆς ἀξιοπρεπείας μείζον τοῦ κ. Ἀξελού, καὶ βεβαίωσαντος τὸν κ. Βοκοτόπουλον, ὅτι τὴν αὐτὴν ἐκεῖνην ἡμέραν, ἦτοι τὴν 12 λήγοντος, ὁ κ. Ἀξελός ἔγραψεν εἰς Ἀθήνας, ὅπως πληρωθῇ ἐκεῖ τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 68.90/00, νομίζων ὅτι οὕτω διασώζεται ἡ ταπεινωθεῖσα προξενικὴ αὐτοῦ ἀξιοπρεπεία. Τῷ ὄντι τὴν φορὰν ταύτην ὁ κ. Ἀξελός ὑπῆρξε συνεπής. Ἀποτυχῶν νὰ θεωρηθῇ ὡς πρέσβυς, ἀπελιπισθεὶς ν' ἀποφύγῃ τὴν πληρωμὴν, μὴ κατορθώσας ἐν τῷ ἄκρῳ φιλελληνισμῷ αὐτοῦ νὰ ταπεινώσῃ τὸν Ἑλληνικὸν Νόμον καὶ ταπεινωθεὶς αὐτὸς ἐνώπιον αὐτοῦ, ἐτοίμου νὰ τὸν διδάξῃ τὰς συνεπειὰς τῶν εἰς αὐτὸν ἀσεβούντων, ἔγραψε πλέον τῷ ἐν Ἀθήναις πληρεξουσίῳ αὐτοῦ κ. Μοσχονησίῳ, ὅστις τὴν δεκάτην ἑκτην (16) λήγοντος, προσελθὼν παρὰ τῷ δικαιοῦχῳ κ. Μαριολοπούλῳ ΕΠΑΗΡΩΣΕΝ αὐτῷ τὰς δραχ. 68.90/00, ἐπιφυλαχθέντι διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ἐκτελέσεως.

Μετὰ τοιαύτην λύσιν τοῦ σκανδαλοῦ τούτου, ἰκανοποιητικὴν τοῦ τε νόμου καὶ τῆς κοινωνίας Ἑρμούπολεως, ἥς τὸ ἐνδιαφέρον εἶχεν ἐξεγερθῆ τὰ μέγιστα, δὲν ἐδυνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν ὅτι ὁ κ. Ἀξελός ἤθελε τολμήσει νὰ κατέληθ καὶ εἰς τὴν δημοσιότητα· ἀλλ' ἐπέπρωτο νὰ δώσῃ αἰώνιαν ἀπόδειξιν τοῦ ἀξιοτίμου αὐτοῦ χαρακτήρος, ἐλάχιστα γνωστοῦ τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ. Ἀναλαβὼν λοιπὸν τὸ προσωπεῖον τῆς ἀνωνομίας καὶ προσλαβὼν ἐπικαύρους οὐκ οἶδαμεν πόσους καὶ ποίους νομικοὺς, εὐνερεστήθη ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὸ περὶ τοῦ σκανδαλοῦ τούτου ἡμέτερον ἄρθρον. Οὐδεμίαν νομίζομεν ἔχει τις ὑποχρέωσιν κατὰ κανόνα, ν' ἀπαντᾷ εἰς ἀνωνύμους προσβλητικὰς διατριβὰς καὶ μάλιστα εἰς λιβέλλαις, ὅσας ἢ ἐν τῇ «Πανόπῃ» τῆς 16 λήγοντος διατριβή. Ἄν δὲ ποιῶμεν σήμερον ἐξαιρέσιν τοῦ κανόνος τούτου, τοῦτο προέρχεται, διότι μετὰ τὴν παρ' ἡμῖν ἐκδηλωθεῖσαν πάγαινον συμπάθειαν διὰ τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Ἀξελού, οὐδεὶς

α.λ.λας πλὴν τούτου, ἤθελε λάβει τὸν κόπον τῆς ὑπερασπίσεώς του· οὔτε ἄλλοις τις σεβόμενος ἑαυτὸν, καὶ ἂν ἐγνώριζε τὴν παρὰ τοῦ κ. Ἀξελού ἐκτιθεμένην ἱστορίαν τῆς δίκης, ἐξ ἧς τὰ περὶ ὧν τὸ σκάνδαλον ἐξόδα, θὰ κατεδέχετο ἀνωμότως νὰ σωρεύσῃ μοχθηρῶς τοσαύτας ἀναληθείας· καὶ συκοφαντίας. Οὐδεὶς ἄλλως παρ' ἡμῖν ἀμφιβάλλει, ὅτι ἡ ἐν τῇ ἀΠανόπη διατριβῇ προέρχεται ἐκ τοῦ κ. Ἀξελού. Ὅθεν εἴμεθα ἠναγκασμένοι χάριν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς συκοφαντουμένης ὑπολήψεως τοῦ κ. Βοκοτόπουλου, ἀποσπῶντες τὸ ἱποτικὸν τῆς ἀνωνομίας προσωπεῖον ἀπὸ τοῦ κ. Ἀξελού, ν' ἀπαντήσωμεν πρὸς αὐτόν· λυπούμεθα ὅτι θὰ τὸν δυσαρεστήσωμεν ἴσως, τὸν παρακαλοῦμεν ὅμως νὰ μὴ ἀμφιβάλλῃ ὅτι καὶ ἡμῖν οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον τὸ πρᾶγμα εἶναι εὐχάριστον, τοσοῦτω μᾶλλον, ὅσον οἱ ἀστερισκοὶ τοῦ προσωπεῖου αὐτοῦ, οὐδὲν ἔχουσι τὸ συγγενὲς μετὰ τῶν ἀστερισμῶν, ὁμοιάζοντες μ' ἐκείνους, οὗ, ὡς εἶπέ τις, ἀποτυποῦσιν ἐπὶ τοῦ πλοῦ οἱ πόδες τῶν χηνῶν. Ἐν πρώτοις ἀναγκαῖον εἶναι νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι ὁ κ. Βοκοτόπουλος δὲν διετέλει πληρεξούσιος τοῦ κ. Μαριολοπούλου, καθ' ὃν χρόνον διεξήχθη ἐνταῦθα ἡ ὑπόθεσις μετὰ τὸν αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. Ἀξελού, ἐπομένως δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ βεβαιώσῃ, ἂν τὰ παρὰ τοῦ κ. Ἀξελού ἐξιστορούμενα περὶ ἐκχώρησεως κλοπιμαίων χρημάτων εἰς τὸν κ. Μαρσιολόπουλον εἰσὶν ἀκριβῆ ἢ οὐ. Ὁ κ. Βοκοτόπουλος ἐγένετο τὸ πρῶτον πληρεξούσιος τοῦ κ. Μαριολοπούλου τὸν Ἰούνιον τοῦ 1876 ὅτε καταδικασθεὶς ὁ κ. Ἀξελὸς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 738 (1876) τελεσιδικίου ἀποφάσεως τῶν ἐν Ἀθήναις Ἑφρετῶν νὰ πληρώσῃ τῷ κ. Μαριολοπούλῳ δραχ. 8,924 μετὰ τόκου, ἠνάγκασεν ὑπάλληλόν τινα τοῦ ὑπ' αὐτὸν προξενείου, νὰ παρουσιασθῇ πλαστὸς δανειστής τοῦ κ. Μαριολοπούλου, καὶ ἐπιβάλλῃ δυνάμει τοῦ ἀπὸ 15 Ἰουλίου 1873 ἀνυπάρκτου χρεωστικῆς ὁμολόγου δραχμῶν 9,000 ὀφειλομένων δῆθεν παρὰ τοῦ κ. Μαριολοπούλου πρὸς τὸν προξενικὸν ὑπάλληλον, νὰ ἐπιβάλλῃ, λέγω, κατάσχεσιν δραχ. 9,000 εἰς χεῖρας τοῦ κ. Ἀξελού καὶ ἐμποδίσῃ αὐτῷ τὴν κατὰ τούτου ἐκτέλεσιν τῆς ῥηθείσης τελεσιδικίου ἀποφάσεως τῶν Ἑφρετῶν. Ὁ προξενικὸς ὑπάλληλος ἐπιβαλὼν τὴν παρὰ τοῦ κ. Ἀξελού παραγγεληθεῖσαν αὐτῷ ψευδῆ κατάσχεσιν, ἤγειρε καὶ τὴν ἀπὸ 26 Ἰουνίου 1876 ἀγωγὴν αὐτοῦ, ζητῶν παρὰ τοῦ κ. Μαριολοπούλου, τὴν δυνάμει τοῦ ἀνυπάρκτου γραμματίου πληρωμὴν δραχ. 9,000 ἐντόκως! Τότε πρῶτον ὁ κ. Βοκοτόπουλος ἐγένετο πληρεξούσιος τοῦ κ. Μαριολοπούλου, ὅπως ὑπερασπίσῃ αὐτὸν κατὰ τῶν ἐντίμων τούτων τεχνασμάτων τοῦ κ. Ἀξελού· ἐπομένως, καὶ ἂν ἀληθεύῃ ἡ περὶ τῆς εἰς τὸν κ. Μαρσιολόπουλον ἐκχώρησεως κλοπιμαίων χρημάτων ἱστορία τοῦ κ. Ἀξελού, ὁ κ. Βοκοτόπουλος εἶναι ἐντελῶς ξένος τῆς ἱστορίας ταύτης, γενόμενος πληρεξούσιος τοῦ κ. Μαριολοπούλου, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς κατὰ τούτου ἐπιδρομῆς τοῦ φιλαλήθους κ. Ἀξελού. Οὗτος ὅμως διὰ τῆς ἐν τῇ ἀΠανόπη διατριβῆς του, καλοχθῶς φερόμενος ἀφίνει νὰ ἐννοηθῇ παρὰ τοῦ ἀναγνώστου, ὅτι ὁ κ. Βοκοτόπουλος, οὐ μόνον ἔλαβε μέρος ὡς νομικὸς σύμβουλος τοῦ κ. Μαριολοπούλου, εἰς τὴν, κατὰ τὸν κ. Ἀξελόν, ἐκχώρησιν πρὸς αὐτὸν τῶν κλοπιμαίων, ἀλλὰ καὶ ὅτι μετέχει ὕλικῶς τῆς ὑποθέσεως ταύτης, προσεπαγομένου ἐν τῇ διατριβῇ, ὅτι καὶ τις Βοκοτόπουλος ἐν Ἀθήναις ἐδάεισε τῷ κ. Μαριολοπούλῳ δρ. 6,000 ἀπέναντι τῆς ἀπαιτήσεως τῶν κλοπιμαίων!! Ὁ κ. Ἀξελὸς πρὶν ἐπιρρίψῃ τοιαύτην συκοφαντίαν, εὐχερέστατα ἐδύνατο, ὡς ὄφειλε, νὰ μάθῃ, ὅτι αὐτε εἰς τὰς Ἀθήνας οὔτε ἀλλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος ὑπάρχει Βοκοτόπουλος, ἐκτὸς τῶν ἐνταῦθα δύο ἀδελφῶν· ἀλλὰ φαίνεται ὅτι οἱ κανόνες τῆς ἠθικῆς συμπεριφορᾶς παραλάσσουσιν καὶ παρ' ἐκείνοις ἀκόμη, οἵτινες δονκιστικῶς ἀξιοῦσιν ἀπαραβιάστους ἑαυτοὺς, ἐπικαλοῦνται προνομίας ἀναρμόστους εἰς τὴν θέσιν των, καὶ ἐπι-

δείκνυνται ὡς οἱ φοίνικες τῆς φιλαληθείας. Πρόδηλον ὅτι ὁ κ. Ἀξελὸς ἐσκόπει διὰ τῆς ἐν τῇ ἀΠανόπη διατριβῆς, νὰ προσβάλῃ, ἐκδικούμενος, τὸν κ. Βοκοτόπουλον ἐν τῇ ἐξασκήσει τοῦ ἐπιστημονικοῦ αὐτοῦ ἐπαγγέλματος, νὰ παραστήσῃ τὸ προξενικὸν αὐτοῦ ἀξίωμα ἀνώτερον, ἢ ὅτι πράγματι εἶναι, περιβάλλον αὐτὸ μὲ αἴγλην τινα σφαῖρα· ὑψηλοτέρως, καὶ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν παράλογον ἀρνήσιν εἰς πληρωμὴν χρέους εὐτελεστάτου. Πρὸς τὸν τριπλοῦν τούτον σκοπὸν, ἐνόμισεν ὅτι τίποτε δὲν ὀφείλει εἰς τὴν ἀλήθειαν καὶ συνεπῶς ἠδύνατο νὰ τὴν θυσιάσῃ ἀτιμώρητος ὑπὸ τὸ προσωπεῖον. Διὰ τοῦτο ἀναμιγνύει ἐν τῇ διατριβῇ του τὴν ἱστορίαν τῆς ὑποθέσεως, παριστάνων ἑαυτὸν θῆμα, ἐνῶ, καὶ ἂν αὕτη εἶναι ἀληθής, οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει ἐπὶ τοῦ προκειμένου. Πῶς ἐπρόκειτο περὶ ἀναμφισβητήτου ὑποχρεώσεως τοῦ κ. Ἀξελού νὰ πληρώσῃ τῷ κ. Μαριολοπούλῳ δυνάμει ἀποφάσεως τοῦ Ἀρ. Πάγου δραχ. 68.90/00, ἐν ταιαύτῃ δὲ περιπτώσει, ματαία ἢ ἔρευνα τοῦ δικαίου ἢ τοῦ ἀδίκου, δι' ἐκείνους, οἵτινες ἐννοοῦν τὴν πρέπουσαν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων των. Βύθειά ὑπεράσπισις ἐκ μέρους τοῦ κ. Ἀξελού, θὰ ἤρχεται ἀμέσως εἰς τὴν δικαιολογίαν τῆς ἀρνήσεως τῆς πληρωμῆς, εἴτε διότι κακῶς ἐζητεῖτο αὕτη, εἴτε καὶ διότι ἐπιχειρεῖτο ἡ κατάσχεσις ἐξ ἀγνοίας τοῦ κ. Βοκοτοπούλου τῶν κειμένων νόμων καὶ τῶν συνθηκῶν. Ἀλλ' ὁ κ. Ἀξελὸς δίδει φαίνεται εἰς ἑαυτὸν μαθήματα διπλωματίας, ἢν νομίζει ἐλευθέραν πάσης ἠθικῆς ὑποχρεώσεως καὶ διὰ τοῦτο ἠκολούθησεν ἄλλην ὁδόν, ἐφαρμόζων τὸ ἀσυκοφαντεῖτε, συκοφαντεῖτε καὶ θὰ μείνῃ κἀτι τι».

Μετὰ τὴν ἀφήγησιν τοῦ ἱστορικοῦ τῆς μετὰ τὸν κ. Μαρσιολόπουλου καὶ ἑαυτοῦ ἐπιδίκου ὑποθέσεως, ὁ κ. Ἀξελὸς ἐπάγεται τὰ ἐξῆς· «Σημειωτέον ὅτι ὁ κ. Ἀξελὸς εἶχε καταθέσει παρὰ τῷ γραμματεῖ τῶν Ἑφρετῶν, ἀπ' ἀρχῆς τῆς πρὸς Ἑφρεταίς δίκης δραχ. 300 λόγω ἐγγυήσεως διὰ τὰ κριτικὰ ἐξόδα, ἐνῶ δὲ ταῦτα ἐπληρόνοντο ἐκάστοτε εἰς τὴν Ἀθήνας, παρίσταται ὁ ἐπαξίως ἀντιπροσωπεύων τὸν κ. Μαρσιολόπουλον ἀξιότιμος κ. Βοκοτόπουλος καὶ ζητεῖ ἐπιμύτως παρὰ τοῦ κ. Ἀξελού τὰς δραχ. 68.90. Ὁ κ. Ἀξελὸς ἔχων ἐπιστολὴν τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀδελφοῦ του, διαβεβαιούσαν αὐτὸν ὅτι τὰς μὲν 68.90 τῆς ὑποχρεώσεως του πᾶσαν ὁ κ. Μαρσιολόπουλος ἐκ τῆς παρὰ τῷ γραμματεῖ ἐγγυήσεως, τὰς δὲ ἑτέρας 68.90 τῆς ὑποχρεώσεως Λεῖψμοντζόγλου (ὁμοδίκου) ἐμέτρησεν αὐτὸς ὁ ἀδελφός του τῷ κ. Μοσχονησίῳ, ἵνα μετρήσῃ τῷ Μαριολοπούλῳ καὶ ἀναρκιόνων τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς ταύτης τῷ κ. Βοκοτοπούλῳ προσεδόκα, ὅτι τὸ πολὺ ὁ κ. Βοκοτόπουλος ἠθέληεν ἐπιφυλαχθῆ νὰ ζητήσῃ νέας ὀδηγίας· καὶ τῷ ὅτι ἢ ἀναβολὴ δὲν ἠπέλει βλάβην εἰς τὰ συμφέροντα τῶν κ. ἀξιοτίμων κυρίων· ἀλλ' αἱ ὀδηγίαι τοῦ κ. Βοκοτοπούλου ἦσαν νὰ πιέσῃ τὸν κ. Ἀξελόν, ἵνα εἰσπραχθῇ διὰ τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ κ. Μαριολοπούλου κλπ. «Ἄν ἡ φιλαληθεία τοῦ κ. Ἀξελού καὶ ἡ ὀφειλομένη καλὴ πίστις ἐβρῶσαν μέχρι τῆς ἀναγκαιότητος παραθέσεως τῶν χρονολογιῶν τῶν γενομένων, ὅ ἀπεδεικνύετο εὐχερέστατα, ἂν εἶχομεν δικαίον γράψαντες, ὅτι ὁ κ. Ἀξελὸς ἀπέβαλε, διὰ τῆς ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ διαγωγῆς του, τὸ δικαίωμα νὰ εἶναι πιστευτός· οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν ἐνθυμοῦνται, καὶ ὁ κ. Ἀξελὸς δὲν ἀρνείται, ὅτι ὁ κ. Βοκοτόπουλος παρακληθεὶς νὰ εἰσπράξῃ τὸ εὐτελεὲς αὐτὸ ποσὸν τῶν 68.90, ἐζήτησε τοῦτο λόγοντος ταῦ μηνὸς Ἰουλίου» ὅτι ὁ κ. Ἀξελὸς μόνον ἀπάντησιν ἔδωκεν ὅτι θὰ δόσῃ ἐντολὴν τῷ ἐν Ἀθήναις πληρεξουσίῳ του, νὰ πληρώσῃ τὰ ἐξόδα ταῦτα τῷ κ. Μαριολοπούλῳ, ὅτι οὗτος ζητήσας κατὰ τὴν διὰ τοῦ κ. Βοκοτοπούλου μεταβιβασθεῖσαν αὐτῷ ἀπάντησιν τοῦ κ. Ἀξελού, μεθ' ἡμέρας π.λ.λ.λ.λ.λ.λ., τὰ ἐξόδα ταῦτα παρὰ τοῦ κ. Μοσχονησίου, καὶ

τοῦ ἐν Ἀθήναις κ. Ἀξελού, ἔλαβε παρ' αὐτῶν τὴν ἀπάντησιν ὅτι οὐδεμίαν ἐντολὴν πληρωμῆς τοῖς ἔδωκεν ὁ πρόξενος κ. Ἀξελός· ὅτι συνεπεία τούτων ὁ κ. Βοκοτόπουλος ἐπανελθὼν ἐνταῦθα *λήγοντος* τοῦ Δυγούστου, ἐζήτησεν ἐκ νέου τὰς δραχ. 68.90, ὁ δὲ κ. Ἀξελός, νέαν ἔκδοσιν ποιῶν, τῷ ἀπήντησεν, ὅτι ὁ κ. Μαριολόπουλος, ἔλαβε ταύτας ἐκ τῆς παρὰ τῷ γραμματεῖ τῶν Ἐφετῶν ἐγγυήσεως, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ προσάγῃ ἀποδείξιν ἐξοφλητικὴν τοῦ κ. Μαριολοπούλου· ὅτι ζητηθεὶς ταύτης παρὰ τοῦ κ. Βοκοτοπούλου, ὁ κ. Ἀξελός χωρὶς νὰ ἀνακοινώσῃ αὐτῷ οὐδεμίαν ἐπιστολὴν τοῦ ἀδελφοῦ του, ἤξιον νὰ πιστευθῇ παρ' αὐτοῦ καὶ ἀφῆθῃ ἀκαταζήτητος· ὅτι μεθ' ὅλα ταῦτα ὁ κ. Βοκοτόπουλος δὲν ἐζήτησεν ἀμέσως τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, ἀλλ' ἔγραψε τῷ κ. Ἀξελῷ τὴν 7ην Ἰουλίου μηδὲν ἄλλο ζητῶν, ἢ νὰ εὐαρεσθῆ ὁ κ. Ἀξελός νὰ φέρῃ ἐξ Ἀθηνῶν τὴν ἀποδείξιν· ὅτι καὶ τοῦτο ἀρνηθέντος νὰ πράξῃ τοῦ κ. Ἀξελού, ὁ κ. Βοκοτόπουλος δὲν προέβη ἀμέσως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως, ἀλλ' ἔπραξε τοῦτο τὴν 9ην Ἰουλίου, καὶ μόνον ἀφοῦ παρεκλήθη ῥητῶς καὶ διὰ τρόπου ἀγροίκου καὶ ἐνώπιον πλήθους ἐν τῇ κηδείᾳ τοῦ μακαρίτου Γασσεμλαδὰ τὴν 8ην Ἰουλίου, ὡς δύνανται νὰ μαρτυρήσουν ἄπειροι ὄντως ἀξιότιμοι, κύριε Ἀξελέ, συμπολιταί μας, καὶ δὴ ὁ δικηγόρος κ. Βοσλιν, ἐπεμβὰς εἰς πρόληψιν λύσεως ἐλάχιστα ἱπποτικῆς ἐξ αἰτίας τοῦ κ. Ἀξελού. Ὡστε μετὰ τὰ ἀναμφισβήτητα ταῦτα γεγονότα, τρανῶς μαρτυροῦντα τὴν φιλαλήθειαν καὶ τὸν ἄλλον χαρακτῆρα τοῦ κ. Ἀξελού, ἐκεῖνο ὅπερ νομίζομεν δύναται νὰ κατηγορήσῃ τις τοῦ κ. Βοκοτοπούλου, εἶναι ὑπερβάλλουσα ἀνεκτικότης, ἢ ἐζήτησε νὰ καταχρασθῇ ὁ κ. Ἀξελός. Ὡς παρατηροῦσιν οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται, ὁ κύριος οὗτος, οὐ μόνον παρέβη τὴν ὑπόσχεσίν του νὰ δώσῃ ἐντολὴν πληρωμῆς εἰς Ἀθήνας, οὐ μόνον ἀνευ ἀνάγκης ἔδωκε καὶ πάλιν πανδήμους ἀποδείξεις τῆς εὐγενούς ἀνατροφῆς του, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀλήθειαν ἀπέκρυψεν εἰπὼν καὶ δημοσιεύσας, ὅτι κατ' ἐπιστολὴν τοῦ ἀδελφοῦ του ὁ κ. Μαριολόπουλος εἶχε πληρωθῆ ἐκ τῆς ἐγγυήσεως, ἀφοῦ ἡ πρὸς τοῦτον πληρωμὴ τῶν δραχ. 68.90 ἐγένετο τὴν 16 λήγοντος, ἥτοι μετὰ τὴν ἐπιχειρήσιν τῆς κατασχέσεως, καὶ οὐχὶ ἐκ τῆς παρὰ τῷ γραμματεῖ τῶν Ἐφετῶν ἐγγυήσεως τοῦ κ. Ἀξελού, ἀλλὰ παρὰ τοῦ πληρεξουσίου τοῦ κ. Μοσχονοιοῦ, καὶ ἀφοῦ τοιαύτη ἐπιστολὴ εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπῆρχεν, ὁμολογουμένως ὄντος ὅτι ἡ πληρωμὴ ἐγένετο ἐννέα ἡμέρας βραδύτερον τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς κατασχέσεως. Ἡ λοιπὸν ὁ ἐν Ἀθήναις ἀδελφός τοῦ κ. Ἀξελού ἠπάτα τοῦτον, κατ' αὐτοὺς τοὺς ἰσχυρισμούς του, τοῦθ' ὅπερ ἀποκρούομεν, ἢ οὗτος ἐν γνώσει δὲν λέγει τὴν ἀλήθειαν, μὴ δισταζὼν ἀδελφικῶς νὰ ἐκθέσῃ καὶ τὴν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ὑπόληψιν, τοῦθ' ὅπερ δεχόμεθα. Δὲν ἀρκεῖ δὲ ὅτι ὁ κ. Ἀξελός μετὰ τσαούτης συστολῆς ἀποκρύπτει τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ὑπὸ τὸ προσωπεῖον τῆς ἀνωμυρίας ἔχει καὶ τὸ θάρρος νὰ γράφῃ τὰ ἐξῆς· ἀλλ' εἰ οὐχὶ ὁδῆγία τοῦ κ. Βοκοτοπούλου ἦσαν νὰ πείσῃ τὸν κ. Ἀξελόν, ἵνα εἰσπραχθῆ δις ἡ ἀπαιτήσις τοῦ κ. Μαριολοπούλου, τοῦ καὶ παρὰ τινος Βοκοτοπούλου ἐν Ἀθήναις δαπανηθέντος 6,000 δραχ. ἀπέναντι τῆς ἀπαιτήσεως τῶν ἐκπολιμαίων· διὸ ὁ κ. Βοκοτόπουλος ἐντόνως ἐπέμενε ζητῶν πᾶραυτα τὴν πληρωμὴν, ἄλλως ἐννοῶν νὰ προβῆ εἰς κατάσχεσιν. Εἰς ἐποχὴν παλαιότεραν, καθ' ἣν οἱ μὲν κοινωνικοὶ τρόποι ἦσαν ἄξεστοι, τὰ ἦθη ὅμως ἀγνότερα καὶ ὁ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἔρως γενικώτερος καὶ ἀκμαίος, ὁ διαβάλλων μετὰ τσαούτης ἰταμότητος, ἐδέχετο κατὰ πρόσωπον ἀντὶ ἀπάντησεως ὑλικωτέραν ἀνταμοιβὴν τῆς διαγωγῆς του. Ἀφίνομεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν νὰ κρίνουν, ἂν δὲν ἐδικαιολογεῖτο καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου τοιαύτη ἀνταπόδοσις. Εἰς τὸν κ. Ἀξελόν ἐδηλώθη πολλάκις, ὅτι ὁ κ. Βοκοτόπουλος

παρεκλήθη νὰ εἰσπράξῃ τὰ ἔξοδα ἐκεῖνα. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι ἐάν ἐνήργει δικηγορικῶς καὶ εἶχεν ὁδῆγας τὰ πείσῃ, δὲν ἤθελε περιμένῃ τὸν κ. Ἀξελόν ἐπὶ 40 ἡμέρας νὰ κάμῃ κῆρι, οὔτε ἤθελε τῷ γράφῃ ζητῶν, οὐχὶ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων, ἀλλὰ τὴν προσαγωγὴν τῆς ἀποδείξεως. Κύριε κῆματα εἰς στενοχωρίαν τί νὰ ἐπικαλεσθῶμεν τοῦ κ. Ἀξελού καὶ νὰ τὸν προκαλέσωμεν, ὅπως, ὡς ἐμπρέπει εἰς ἀληθῶς ἀξιότιμους κυρίους, μᾶς διαψύσῃ ἐνυπογράφως ἔστω καὶ κατὰ μίαν γραμμὴν εἰς ὅσα ἐγράψομεν καὶ δημοσιεύσομεν σήμερον. Δὲν ἔχομεν, ἢ νὰ ἐπικαλεσθῶμεν τὴν κρίσιν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν, ἂν ἡ διὰ τοῦ τοιοῦτου τρόπου τοῦ κ. Βοκοτοπούλου ζήτησις ἀναμφισβήτητου ὑποχρεώσεως δύναται νὰ ὀνομασθῇ καυθὰδης κακοβουλία καὶ ἀδίκως καταπίεσις, πρὸς τὸν σκοπὸν μάλιστα διπλῆς πληρωμῆς τῆς αὐτῆς ἀπαιτήσεως. Ἀλλ' ἂν ἐπὶ τέλους ἐκ φυσικῆς ἐγκωμολικῆς κατασκευῆς, τὴν ἄκραν ἀνεκτικότητά ἐξηγῆ ὡς πίεσιν ὁ κ. Ἀξελός, ποῦ ἄλλου, ἢ εἰς τὴν κακοβουλία αὐτοῦ, πρέπει νὰ ἀποδοθῇ τὸ ἀδίκον ἐκεῖνο, ἐν γνώσει ὄντος τοῦ κ. Ἀξελού, καὶ καθ' ὅν χρόνον ἀκόμη ἔγραψε τὴν διατριβὴν του, ὅτι ἡ πληρωμὴ τῶν δραχ. 68.90, δὲν εἶχε γίνῃ, ὅτε ἐζήτησε ταύτας ὁ κ. Βοκοτόπουλος; Σεβόμενοι τὴν αὐμύνησιν, ἢ ἐλπίζομεν ὅτι τυγχάνομεν παρὰ τῶν ἡμετέρων ἀναγνωστῶν καὶ οἰκτερόντερος τὸν κ. Ἀξελόν, παύσομεν ἐδῶ τὸν ἔλεγχον τῆς ἀπολογίας του, ἔτοιμοι ἐάν μᾶς τιμῆσῃ δι' ἀπαντήσεως ἐνυπογράφου, νὰ λάβωμεν πάλιν τὸν κόπον τῆς ἀναιρέσεως, καὶ πρόθυμοι νὰ συμβουλευσώμεν νῦν αὐτῷ, νὰ μὴ δαπανᾷ, ἀὼς συνειθίζει, τὰ χρήματά του, ὡς τὰ κόκαλα τῆς τραπέζης του, ἀφοῦ δύναται νοημόνως νὰ διαθέσῃ ταῦτα, ἐπιμερῶς ἀγοράζων χρεώγραφα ἢ μετοχὰς οἰδηροδρόμων τῆς κυβερνήσεως, ἢν τιμᾶ διὰ τῆς προξενικῆς του θέσεως. Τὸν διαβεβαίουμεν δὲ περὶ δύο τινῶν: Πρῶτον ὅτι ἦτο ὅλως περιττὴ ἡ ἐκ μέρους τοῦ ὑπόμνησις τῶν φιλανθρώπων αὐτοῦ αἰσθημάτων καὶ τῆς γενναιοδικίας του, διότι δὲν ἐξηλείφθη ἐκ τῆς μνήμης τοῦ τε κοινοῦ ἐνταῦθα καὶ τῶν θυμάτων τῆς Χίου, ὅτι εἰς συνδρομὴν αὐτῶν προσήνεγκε τὸ ἀνακουφιστικὸν ποσὸν τῶν ΟΓΔΟΗΚΟΝΤΑ ΠΕΝΤΕ ΔΗΠΤΩΝ. Τοιαῦται δὲ εὐεργεσίαι, καὶ τοσοῦτον μεγάλη ἀφροσύνη εἰς κρατίστους τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν, ἐξ ὧν ἀπετελεῖτο ἡ ὑπὲρ τῶν Χίων ἐπιτροπὴ, δὲν λησμονοῦνται τόσον εὐκόλως, ὅσον πιστεύει ὁ κ. Ἀξελός. Δεύτερον, ὅτι ἐπειδὴ πασιφανῶς ἔχει ἀνάγκην ἐπιστοποιητικοῦ φιλαληθείας τούλάχιστον, νὰ μὴ καταφύγῃ πρὸς τοῦτο εἰς τὸν κ. Βοκοτόπουλον, διότι οὗτος δοξάζει ὅτι τοιαῦτα πιστοποιητικὰ δὲν πρέπει νὰ δίδονται εἰς τοὺς ἀναίσχυντους παραχράτας τῆς ἀληθείας.

Ἀπομένει ἡ ἀνασκευὴ τοῦ νομικοῦ μέρους τῆς διατριβῆς τοῦ κ. Ἀξελού, ἀφ' ἐνὸς μὲν πληρόντος διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν ἐκτέλεσιν κατὰ τοῦ προξενείου ἐν ᾧ κατοικεῖ, ἀφ' ἑτέρου δὲ προσπαθοῦντος νὰ πείσῃ τὸ κοινόν, ὅτι ἐκτέλεσις κατὰ τῶν προξένων δὲν γίνεται. Ν' ἀνοίξωμεν δὲ νομικὴν συζήτησιν πρὸς τὸν κ. Ἀξελόν, αὐταρδέως κοσμηθέντα διὰ δορᾶς καὶ πτερῶν ἀλλοτριῶν, εἶναι τι ὑπερβαῖνον τὰ ὄρια τοῦ ἀστείου· τὸν ἀφίνομεν νὰ καμκρῶνῃ καὶ ὡς νομομαθής! Ἐπὶ τοὺς νομικοὺς δὲ ὑποβολεῖς του νὰ ἔλθωμεν, ὁμολογοῦμεν ὅτι θεωροῦμεν τὸ πᾶνγμα ἀναξιοπρεπὲς καὶ καθαρὰν σκισμαγίαν· ἐκεῖνο μὲν, διότι εὐρίσκονται ἐπιστήμονες καθιστῶντες ἀσεβῶς τὴν ἐπιστήμην θεραπαινίδα τῆς λιβελλογραφίας, τοῦτο δὲ, διότι οἱ κύριοι οὗτοι εὐαρεστοῦνται διανεμόμενοι θαρραλέως μετὰ τοῦ κ. Ἀξελού τὴν προσωπίδα τῆς ἀνωμυρίας. Ἐπιφυλασσόμεθα ὅμως χάριν τοῦ ζητήματος, νὰ δημοσιεύσωμεν ἰδίαν μελέτην εἰς ἀποδείξιν τῆς ἐπιδικιώσεως ἡμιμαθείας τῶν συμβούλων τῆς διατριβῆς τοῦ κ. Ἀξελού.